

Rosh haShanah explained, Yom Kippur, Tabernacles #1

Rosh hashana selitettynä, jom kipur, lehtimajajuhla, osa 1

Hei kaikki,

Juutalainen uusi vuosi, rosh hashana on tulossa, sitä kutsutaan myös nimellä 'Jom Teruah' (pasuunansoiton päivä), ja tämän juhlapäivän ymmärtäminen on avain viimeisten päivien ymmärtämiselle, seurakunnan 'tempaukselle' ja niin paljolle muulle.

Sillä tänä päivänä rosh hashanan mukaan puhalletaan shofariin vanhurskaiden kuolleiden herättämiseksi. 'Salaisuus' kuten Paavali paljasti ensimmäisessä kirjeessään korinttilaisille (15: 39-55), on se, että ne, jotka ovat tuohon aikaan elossa, tulevat myös muuttumaan kirkastetun ruumiin omaaviksi ja aiemmin kuolleiden vanhurskaiden kanssa kohtaavat Herran. Tuo oli salaisuus, se, että me, jotka olemme elossa, liittyvät vanhurskaksiin kuolleisiin, sillä juutalaisuudessa ei mainita sitä, että vanhurskaat elossa olevat muuttuisivat.

Minusta on hämmentävää, että niin monet kristityt ovat rakentaneet tempausta koskevan teologiansa vailla mitään tietämystä rosh hashanasta - siitä, mitä Paavali opetti. Tämä on vienyt niin suuriin erheisiin, joten tämä sarja käsittelee kolmea syksyn juhlaa, jotta voisimme ymmärtää Raamattua ja laajemmasta näkökulmasta asioita katsoen sitä, mitä Jumala on tekemässä, tulee tekemään sekä oman osuutemme.

Olemme päättämässä vuotta 5778

Tänä vuonna (2018) rosh hashana on 10. syyskuuta kalenterissamme, juutalaisessa kalenterissa se on 1. tishrei-kuuta aloittaen vuoden 5779. On juutalainen uusi vuosi, juhlitaan päivää, jolloin vanhan perinteen mukaan maailma luotiin.

Jom kipur, sovituspäivä, on 10 päivää myöhemmin, syyskuun 19. meidän kalenterissamme tai tishrei-kuun 10. heprealaisessa kalenterissa. Näitä 10 päivää rosh hashanasta 1. tishrei-kuuta jom kipurin alkuun 10. tishrei-kuuta kutsutaan nimellä katumuspäivät.

Tuo kymmenen päivää päättävät suuremman 40 päivän katumisen ajan, joka alkoi elul-kuun 1.päivänä (12. elokuuta tänä vuonna).

Tuota 40 päivän katumisen aikaa kutsutaan nimellä 'teshuva' (hepreaa: palauttaa), joka alkaa elul-kuun 1. päivänä, 40 päivää ennen jom kipuria. Noiden 40 päivän aikana juutalaiset kääntävät sydämensä ja mielensä Herran puoleen, jokaisen puoleen, jolle he ovat vuoden aikana tehneet vääryyttä, työstäen nöyrinä kokemuksensa ja sydäntään valmistautuakseen rosh hashanaan, joka on tuomion päivä

Israelin Jumalaan uskoville ja sitten sovituspäivään (jom kipur), jolloin heidän syntinsä annetaan anteeksi.

Mitä tapahtuu rosh hashanana?

Rosh hashana on ainoa seitsemästä raamatullisesta juhlasta, joka alkaa uuden kuun vaiheen alkaessa, jolloin ei ole kuuta. Muut kuusi alkavat täysikuun aikana, mutta rosh hashana alkaa, kun kuu on piilossa. Psalmia 81 ja erityisesti jaetta kolme luetaan tähän aikaan: "Puhaltakaa pasuunaa (shofaria) uuden kuun aikana, määrättyinä aikana, juhlapäivänämme." (suomennos tässä)

Syytä tulemme tutkimaan yksityiskohtaisesti myöhemmin, mutta tiivistyksenä: kuu on aina ollut kuva uskovista, mikä on tunnustettu juutalaisuudessa sellaiseksi luomisesta alkaen, koska kuu luotiin hallitsemaan yötä (1. Moos. 1:16). Me myös myönnämme, ettei kuulla ole itsessään mitään valon lähdettä, vaan se pelkästään heijastaa auringon valoa...

Syy sille, miksi rosh hashana alkaa silloin kun kuu on piilossa, on, koska pasuunansoitto aiheuttaa sen, että uskovat piiloutuvat Messiaassa Hänen kanssaan, minkä aikana heidät tuomitaan ja he saavat palkintonsa, Messias kruunataan ja pidetään juhlat - kaikki tämä taivaassa, samalla kun maa käy läpi ajan, jota kutsutaan 'Jaakobin vaivaksi'.

Talmudissa tästä Teruahin, pasuunansoiton tapahtumasta käytetään termiä jom hakese, mikä tarkoittaa kätkemisen päivää. Paavali vahvistaa tämän Kol. 2:16-17:ssä, kun hän sanoo, että uusi kuu on 'tulevaisten varjo.' Enemmän tuosta kaikesta ensi viikolla.

Alkuperäinen pasuuna

Alkuperäisen pasuunan sanotaan olleen sen oinaan oikea sarvi, joka takertui pensaaseen, kun Aabraham oli aikeissa uhrata lisakin, tästä tulee sen käyttö herättävänä pasuunanäänenä (hepreaksi: Teruah). Rabbi Eliezer (Pirke De-Rabbi) kirjoitti n. 700-luvulla jKr, että pitkään ymmärretty tosiasia oli, että Abrahamin oinaan vasenta sarvea puhallettiin Siinain vuodella 2.Moos. 19: 13:ssa ja sitä kutsuttiin 'ensimmäiseksi sarveksi' tai ensimmäiseksi pasuunaksi. Aabrahamin oinaan oikea sarvi tunnetaan 'viimeisenä pasuunana' ja sitä puhalletaan herättävänä pasuunanäänenä pasuunansoiton juhlan aikana. Tämä oli Paavalin viittaus viimeiseen pasuunaan 1.Kor. 15:52:ssa, jonka merkitys menee ohi lukijalta, jos hän ei tunne rosh hashanaa.

Se saattaa olla osittain syy siihen, miksi Hepr. 11: 17-19 kertoo meille, että Aabraham sai lisakin takaisin kuolleista herätettyinä 'vertauskuvana'. Oinaan sarvi, 'viimeinen pasuuna', merkitsee uhrausta, tuomiota ja kuolleiden herättämistä.

Tämä on tärkeää

Rabbi Se'adiah Gaonin mukaan (892-942 jKr.) sarven puhaltamisella tänä aikana on 10 merkitystä:

1) Se on luomisen alku. 2) Se on katumuksen päivien, katumisen ajan 10 viimeisen päivän ensimmäinen päivä. 3) Se muistuttaa meitä 2. Moos. 19:1-25:sta, missä shofarin ääntä käytettiin sekä julistamaan että varoittamaan, kun "isämme vastasivat sanoen 'me teemme ja me kuulemme.'"

4) Se muistuttaa Israelia profeettojen sanoista, mitä verrattiin shofarin soittamiseen varoituksena muurilla oleville vartioille olla varuillaan. 5) muistuttamaan temppelein tuhoamisesta ja vihollisen pasuunojen puhaltamisesta. 6) muistuttamaan lisäksi sitomisesta, Isaakin joka tarjosi elämänsä Jumalalle ja oinaasta joka uhrattiin hänen sijaansa. 7) muistuttamaan meitä pelon ja vavistuksen tuntemisesta kuten Aamos 3 sanoo: "Puhalletaanko pasuunaan kaupungissa, niin ettei kansa peljästy?" 8) palauttamaan mieliin pelolla tuleva tuomiopäivä, kuten Sefanja 1 sanoo: "Lähellä on Herran suuri päivä, se on lähellä ja tulee sangen kiiruusti ... pasuunan ja sotahuudon päivä."

9) "Palauttamaan mieliin juutalaisen kansan hajaantuminen ja herättämään kaipauksemme tulevaa kokoontumista kohtaan, kuten sanotaan, suureen shofariin tullaan puhaltamaan tuona päivänä ja ne, jotka olivat hajaantuneita, tulevat takaisin." (Jesaja 27). 10) "Palauttamaan mieliin uskomme tulevaan kuolleiden ylösnousemukseen, kuten Jesaja 18 sanoo: 'Te kaikki maanpiirin asukkaat, te maata asuvaliset, katsokaa, milloin viiri nostetaan vuorille, ja kuunnelkaa, kun pasuunaan puhalletaan...'

Miksi se on tärkeää: Mikä puuttuu

Tuo tuomion, katumuksen, vakavan pohdinnan tekijä puuttuu suuresta osasta kristillistä kulttuuria, joka etsiskelee sieltä täältä merkkejä siitä, että Herra saattaisi palata pian. He pitävät shofarin puhaltamista vain tästä maailmasta pakenemisena tajuamatta, että se merkitsee myös Kristuksen tuomioistuinta - kyllä, Karitsan hääateria seuraa sitä - mutta se on meille tuomiopäivä rosh hashanan mukaan. Enemmän tuosta ensi viikolla.

Rosh hashanan liturgiassa sekä Talmudissa (rabbiin vuosisatojen kuluessa kokoama kirja juutalaisesta seremonioista ja laista), Rosh hashanaa kutsutaan myös nimellä jom hazikaron, mikä tarkoittaa (kuolleiden) 'muistopäivää'. Jumala kutsui sitä tällä nimellä, kun Hän antoi tuon juhlan 3. Moos. 23: 24:ssä: "... muistojuhla (zikaron) pasuunaa soittaen, pyhä kokous." Jumala kutsui sitä muistojuhlaksi, miksi?

Rosh hashanana Jumala avaa kirjan nimeltä muistokirja, kuten nähdään Malakia 3:16:ssa: "Silloin myös Herraa pelkääväiset puhuvat toinen toisensa kanssa, ja Herra tarkkaa ja kuulee; ja muistokirja kirjoitetaan hänen edessänsä niiden hyväksi, jotka Herraa pelkäävät ja hänen nimensä kunniaa pitävät."

Tuossa oli paljon informaatiota sulatettavaksi, mutta rakennan ymmärtämiselle perustusta, jotta voin selittää, mitä Paavali sanoi 1. Korinttolaiskirjeessä ja 1. ja 2. Tessalonikalaiskirjeessä, mitä ja miksi meillä on Ilmestyskirja, sekä voin selittää lehtimajajuhlasta, ainoasta niistä Jumalan antamasta seitsemästä juhlasta, jonka juhlimista tullaan jatkamaan vuosittain tuhat vuotta.

Mutta ensi viikolla... tuosta pasuunasta, tapahtumien järjestyksestä, KOSKA se tulee... ja enemmän. Siihen saakka! Siunauksin,
John Fenn

Rosh haShanah explained, Yom Kippur, Tabernacles #2

Rosh hashana selitettynä, jom kipur, lehtimajajuhla, osa 2

Hei kaikki,

Viime viikolla kerroin pasuunansoiton juhlasta, joka on Jumalan määräämä juhla. Tuota juhlaa kutsutaan myös rosh hashanaksi ja useilla muilla nimillä, joita tarkastelemme, koska jokaisen nimen myötä tulee ilmestystietoa Jumalan profeetallisesta suunnitelmasta!

Tällä viikolla tahdon lisätä tuntemustamme sellaisten tärkeiden asioiden suhteen, jotka auttavat vastaamaan kysymyksiin, kuinka ja miksi tämän tutkimuksemme kannalta, ja sitten ensi viikolla palaamme yksityiskohtaisemmin pasuunansoiton juhliin, katumuspäiviin ja jom kipuriin.

Rosh hashana tarkoittaa 'vuoden (alku)pää'

Aivan kuten on laita uuden vuoden alun suhteen 'ei-juutalaisen' tammikuun ensimmäisen päivän kohdalla, se on uudelleen alkamisen aikaa sen jälkeen, kun on arvioinut itseään menneen vuoden osalta. Monissa ellei kaikissa juutalaisyhteisöissä rosh hashana on kaksipäiväinen juhla ensimmäisenä ja toisena päivänä tishrei-kuuta. Ajattele amerikkalaista kiitospäivää, joka on jokaisen marraskuun viimeisenä torstaina - kuinka monia ihmisiä huvittaa tehdä mitään muuta kiitospäivän jälkeisenä perjantaina kuin sulatella edellisenä päivän syömäänsä juhla-ateriaa? Tai kuinka monia aidosti huvittaa mennä töihin tammikuun ensimmäisen, uuden vuoden päivän jälkeisenä tammikuun toisena päivänä? Niinpä tishrei-kuun ensimmäisen päivän levittäytyminen toiseen päivän on ihmisluonnon mukaista, lol.

Israelissa on kaksi kalenteria: pyhä ja yhteiskunnallinen. Jumala aloitti pyhän kalenterin nisan-kuun ensimmäisenä päivänä, kuten Hän lausui 2. Moos. 12:2:ssa: "Tämä kuukausi olkoon teillä kuukausista ensimmäinen; siitä aloittakaa vuoden kuukaudet." (2018 nisan-kuun ensimmäinen oli meidän maaliskuun 17. Heidän vuotensa 5778). Juutalainen pääsiäisviikko alkaa nisan-kuun 10.

Kuninkaiden valtakaudet mitataan yhteiskunnallisessa kalenterissa

Yhteiskunnallista kalenteria käytettiin sellaisiin asioihin kuten kiinteistökauppoihin, avioliittoihin ja avioeroihin ja sellaisiin - heidän ajattelussaan maalliseen elämään ei voi sekoittaa pyhää kalenteria, joka koskee Jumalan juhlia. Yhteiskunnallinen kalenteri alkaa pasuunansoiton juhlan, rosh hashanasta - vuoden alkupäästä.

Mutta missään VT:tä ei Jumala määrää tishrei-kuun ensimmäistä yhteiskunnallisen kalenterin uudeksi vuodeksi. Mutta kautta koko VT:n on vihjeitä siitä, että he pitivät sitä melkein välittömästi yhteiskunnallisena uutena vuotena ja varmasti rabbien vanhoissa kirjoituksissa se nimettiin siksi. (Mishnassa rosh hashana 1:1 toteaa: "tishrei-kuun ensimmäinen on vuosien alku sapattien sykleille ja riemuvuodelle.") Myös Nehemia 8: 1-8 oli tishrei-kuun ensimmäisenä, uusi alku maahan palaaville maanpaossa olleille jne.

Sen lisäksi monet vanhat seemiläiset kulttuurit aloittivat yhteiskunnallisen vuotensa syksyn sadonkorjuun jälkeen. Egyptiläisillä oli myös pyhä ja yhteiskunnallinen kalenteri; heidän yhteiskunnallinen vuotensa alkoi heinäkuun 20.päivän tienoilla. Mutta monille seemiläisille kansoille uudesta maanviljelykaudesta syksyn sadonkorjuun jälkeen tuli uuden vuoden ensimmäinen päivä. Jumala ei selvästi kieltänyt sitä ja itse asiassa, kuten vanhat kulttuurit osoittavat ja Israelin kirjoitukset ja VT vihjaavat, tämä oli heidän käytäntönsä. Niinpä Israelilla oli kaksi kalenteria vuosisatojen ajan.

Tässä kohtaa

Jotkut lukijat voivat kysyä, jos emme voi löytää monia uskomuksista ja käytännöistä varsinaisesta Vanhasta testamentista, miksi sitten meidän pitäisi kiinnittää niihin huomiota? Ovatko ne sitovia uskomuksia ja käytäntöjä?

Vastaus on tämä: vanhojen rabbien kirjoituksista saamme selville sen, KUINKA he toteuttivat käytännössä Raamatun sanaa - kuinka he elivät sen todeksi. Talmudista (Mishnasta ja Gemarasta), Targumista ja Midrashista löydämme vastauksen heidän uskonsa 'kuinka' -kysymykseen. Nämä kirjat ovat vanhan Israelin kommentaareja, tapoja ja käytäntöjä, joita rabbit ovat kirjanneet muistiin halki vuosisatojen.

Esimerkiksi kuinka monet kristityt ovat osallistuneet pääsiäisen seder-aterialle? Raamatussa mainitaan vain kolme tekijää vaadittuna: paahdettu lammas, happamaton leipä ja katkerat yrtit. (2. Moos. 12: 8) Mutta mitään ei sanota siitä, KUINKA syödä se.

Jos olet osallistunut seder-aterialle, tiedät, että usein on suolavettä, kananmuna, afikoman, joka on puolikas murrettu leipä piilotettuna pellavaan ja joka myöhemmin paljastetaan syötäväksi ja muuta. Mistä nämä tulivat, sillä ne eivät ole Raamatussa, eikä ole ohjeita, kuinka syödä pääsiäisateria. Tuo kuinka tuli vanhoilta rabbeilta - tuo 'kuinka' viettää pääsiäistä. Et löydä siitä Raamatun kohtaa, mutta se on selvästi vanhaa ja peräisin Jumalan alkuperäisistä ohjeista.

Apostoli Paavali Ef. 5: 14-17:ssa lainaa ja selittää omin sanoin tämän osuuden rabbeilta, Rambam (myös Maimonides nimellä tunnettu), Hilchos Teshuva (luku 3):

"Herätkää te nukkujat unestanne, ja te unessa olevat, herätkää unestanne; tutkikaa tekonne, katukaa ja muistakaa Luojanne. Ne teistä, jotka unohtavat totuuden aikojen turhuudessa... katsokaa sieluihinne ja parantakaa tienne ja tekonne, jokainen hylätköön pahan polkunsä ja ajatuksensa, jotka eivät ole hyvät..."

Paavali kirjoitti: "...Heräjä sinä, joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee. Katsokaa siis tarkoin, kuinka vaellatte: ei niin kuin tyhmit, vaan niin kuin viisaat, ja ottakaa vaari oikeasta hetkestä, sillä aika on paha. Älkää sen tähden olko mielettömät, vaan ymmärtäkää, mikä Herran tahto on." Paavali sisällytti rabbien kirjoituksia Raamattuun ja Raamatun sanaksi kuten tässä tapauksessa antaen melkoisesti sitovuutta näille lähteille joissain tapauksissa.

Toinen esimerkki on vastakohta 1. Moos. 12:1:n ja Apt. 7: 2:n välillä. 1. Moos. 12: 1:stä luemme tämän: "Ja Herra sanoi Abramille: "Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan." Siinä se, Jumala kertoi hänelle.

Mutta kun Stefanos esittää puolustuksensa Apt. 7:2:ssa, noin 50 jaetta tuosta luvusta on pelkkää Israelin historiaa, joka oli selvästi yleistä tietoa kuuntelijoille, koska hänen sallittiin jatkaa keskeytyksettä ja ilman että häntä korjattiin. Jakeessa kaksi hän sanoi: "... Kirkkauden Jumala ilmestyi meidän isällemme Aabrahamille hänen ollessaan Mesopotamiassa, ennen kuin hän oli asettunut asumaan Harraniin, ja sanoi hänelle: 'Lähde maastasi ja suvustasi ja mene siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan'."

Näetkö eron? Stefanos tiesi Jumalan itse asiassa ilmestyneen Aabrahamille, mutta Mooses jätti 1. Moos.12:1:stä tuon yksityiskohdan pois. Mooses kertoi meille vain, että Jumala kertoi hänelle. Kuinka koko juutalaisuus tiesi, että Jumala itse asiassa ilmestyi Aabrahamille käskien häntä lähtemään? Suullisen ja kirjallisen historian kautta, joka kulki halki vuosisatojen ja sukupolvien eteenpäin. Voisin jatkaa vaikka kuinka paljon. (Katso Stefanoksen kertomaa jakeissa 19-25, joka on informaatiota, jota ei löydy 2. Mooseksen kirjasta, toisena esimerkkinä.)

Hyvin käytännöllisessä mielessä muistan 'auttaneeni' äitiäni keittiössä poikasena - äiti oli palkittu kokki - ja hänellä oli kirjoitettuja reseptejä, mutta sitten hänellä oli tapana kertoa minulle tämäntapaisia juttuja: "Resepti sanoo näin, mutta minä teen sen tällä tavalla, sillä on vaikutusta", ja niin edelleen. Toinen asia oli hänen reseptinsä kirjoitettu sana, toinen oli se 'kuinka toimia'. Voisin lisätä esimerkkejä siitä, kun isäni ja minä korjasimme laitteita ohjekirja kädessä, mutta toimien aina vähän eri tavalla tai tarvittiin lisäyksiskohtia, joita ei ohjekirjassa ollut. Vain siksi, että jokin asia ei ollut äidin reseptissä, ei kumonnut reseptiä tai ateriaa. Sama koskee sitä, kun isäni korjaili juttuja eri puolilla taloa käyttäen omaa tietämystään ja taitojaan ylitse sen, mitä ohjekirjassa oli kirjoitettu.

Niinpä sen tähden nämä lisätiedon palaset rabbeilta ovat käypiä ja tärkeitä ymmärtämisellemme.

Missähän me olimme...

Yllä oleva oli sitä tarkoitusta varten, että haluan jokaisen tätä lukevan olevan kykenevä vastaamaan niihin vastaväitteisiin tai kysymyksiin, jotka he saattavat kohdata, jos he kertovat yllä olevasta - kertomani on puhtaasti Raamatusta ja rabbeilta. En mitenkään väitä olevani täydellinen, mutta pysyttelen siinä, mikä on luotettavaa ja tasapainoista ja oikeaa, enkä kaivele sensaatioita enkä poikkeaa suuntiin, jotka eivät saa tukea Raamatusta ja/tai historiasta, kulttuurista tai vanhasta tiedosta.

Ensi viikolla jatkamme siitä, miksi pasuunansoitonjuhla on uuden kuun vaiheessa, mistä piilottamisessa on kyse ja mitä maailma käy läpi viimeisen pasuunan soittamisen jälkeisenä aikana näyttäen tähän kaikkeen liittyvät UT:n jakeet. Kiitos, että olet lukenut nämä perustiedot ja sen, miksi ne ovat käypiä ja tärkeitä. Ensi viikkoon, siunauksin!

(Ja muista, että keskiviikkoaamuiset video-opetukseni Facebookissa ja YouTubessa käsittelevät samaa aihetta kuin tämä opetussarja.)

John Fenn

Rosh haShanah explained, Yom Kippur, Tabernacles #3 What Paul taught

Rosh hashana selitettynä, jom kipur, lehtimajajuhla, osa 3 Mitä Paavali opetti

Hei kaikki,

Paavalin juutalaisia juhlapyhiä koskevan tiedon ymmärtäminen, se mistä hän kirjoitti kirjeissään, sallii meidän asettaa hänen opetuksensa asiayhteyteen, siksi tämä opetussarja. On kuin palapelin palaset putoilisivat paikoilleen.

Pasuunansoiton juhlaa kutsutaan myös (kaatuneiden) muistopäiväksi - Jom hazikaron

Koska 10 päivän jakso pasuunansoiton juhlasta/rosh hashanasta jom kipuriin on katumisen aikaa, jolloin ihminen arvioi itsensä, pasuunansoiton juhlaa pidetään tuomiopäivänä uskoville heidän kohtalonsa tullessa sinetöidyksi jom kipurina, suurena sovituspäivänä.

Tänä muistopäivänä Jumala avaa muistokirjat, erityisesti elämän kirjan tai elävien kirjan, kuten asia ymmärrettiin Malakia 3:16: "Silloin myös Herraa pelkääväiset puhuvat toinen toisensa kanssa, ja Herra tarkkaa ja kuulee; ja muistokirja kirjoitetaan hänen edessään niiden hyväksi, jotka Herraa pelkäävät ja hänen nimensä kunniansa pitävät."

Juuri tässä hetkessä ne, jotka 'muuttuivat' viimeisen pasuunan soidessa, kohtaavat tuomionsa. Koska he jo uskovat Messiaaseen, heidän tuomionsa ei ole taivas tai helvetti, vaan sen sijaan mitä he ovat tehneet sillä, mitä heille on annettu Messiaassa. Millaista se tulee olemaan?

Paavali antaa ymmärrystä 1. Kor. 3: 1-15: "...te olette vauvoja, teidän pitäisi syödä lihaa, mutta en voi teille sitä syöttää ja voin tuskin syöttää teille maitoa. Miksi? Olette yhä lihallisia, koska teillä on kateutta, riitaisuutta ja jakaantumisia joukossanne, ettekö ole lihallisia? Ettekö elä ikään kuin ette olisi edes uudesti syntyneitä? Elämässänne ei ole mitään muuta perustusta kuin Kristus Jeesus, joten mitä tahansa joku rakentaa tuolle perustukselle, kultaa, hopeaa, jalokiviä vaiko puuta, heinää tai olkia; tuo päivä paljastaa sen, sillä se tullaan koettelemaan tulella. Tuli paljastaa, millaista työtä se on. Jos se, mitä joku on rakentanut perustalle, selviää tulen läpi, se tulee jäämään. Jollei, se palaa, vaikka he itse tulevat pelastumaan, mutta niin kuin sellainen, joka on tullut tulen läpi."

Room. 14: 10 ja 2. Kor. 5: 10 kumpikin kertoo meille, että tulemme seisomaan Kristuksen tuomioistuimen edessä. Tämä tapahtuu viimeisen pasuunan soidessa taivaassa. Saatamme kysyä, kuinka Herralla tulee olemaan aikaa tuomita kaikki uskovat ihmiskunnan alusta asti, mutta väittäisin, ettemme tunne Herran voimaa. Kun minulla oli 'kiertokäyntini' taivaassa, olin poissa maan päältä noin 20-30 minuuttia, mutta taivaassa näytti siltä kuin olisin viettänyt kokonaisen päivän siellä. Hän on MINÄ OLEN ja ajattelen, että Kristuksen tuomioistuimissa tapahtuu melkein välittömästi tuona 'tempauksen' päivänä.

Ajattele Kristuksen tuomioistuinta jättiläisenä suodattimena.

Taivaassa ei ole mitään muuta kuin puhtautta, vanhurskautta, eheyttä ja jumalisuutta kaikissa asioissa. Epäpuhtaat eivät voi olla taivaassa, sillä Isä on niin voimakas, niin puhdas, ettei mikään (epäpuhdas) voisi jäädä henkiin. Joten täytyy olla suodatin, Kristuksen tuomioistuin, joka toimii suodattimena, joka polttaa pois kaiken sellaisen ihmisen elämästä ja sydäimestä, mikä ei ole yhtä puhdasta kuin taivas. Kristuksen tuomioistuin polttaa pois kaikilta kaiken anteeksiantamattomuuden, katkeruuden, kateuden, riitaisuuden, hajaannuksen, kätkeytyt motiivit - kaiken, mikä ei ole puhdasta jumalisuutta. Akanat palavat, se mikä on puhdasta, suodattuu läpi.

Tuo tulee olemaan ihmisten välillä sovinnonteon aikaa. Kun Pyhä Henki kertoo ilmestyksen kautta tarkasti, mitkä jokaisen motiivi ja tarkoitus olivat hänen elämänsä menneissä tapahtumissa, väärinymmärrykset tullaan nyt ymmärtämään, anteeksiantamus ja armo osoittamaan, erimielisyydet ratkaisemaan ja ollaan häkeltyneitä siitä, että ollaan taivaassa Herran ja ystävien ja perheen kanssa osaksi siksi, että kaikki maan 'akanat' ovat palaneet pois. Mikä ilo!

Se puhtaus, joka meillä on hengen ihmisessä, ei vain selviä koitoksesta, vaan Herra osoittaa meille arvostuksensa ja tunnustuksensa koskien oikeita päätöksiämme, epätsekästä uhrautumistamme, pyrkimyksiämme pitää ajatuksemme ja motiivimme puhtaina - nuo ovat kultaa, hopeaa ja jalokiviä.

Emme tiedä, kuinka Herra tekee sen mitä Daavid totesi: " Pane leiliisi minun kyneleeni, ovathan ne sinun kirjassasi. *." Emme tiedä, kuinka Isä ottaa rukouksemme ja taivaassa niistä tulee suitsuketta Hänen edessään*. Emme tiedä, kuinka Hän otti alkuperäisten apostolien elämät tehdäkseen taivaan kaupungin muurien perustuksen*, mutta Hän teki niin. Oikeat päätöksemme, kasvumme Hänessä, muunnetaan jollain tavalla taivaalliseksi materiaaliksi, kuten Pietari sanoi, me olemme eläviä kiviä elämiemme rakentaessa taivaan kaupunkia - ihmeellistä armoa.

*Ps. 56:8, Ilm. 5: 8, 21: 14.

Mutta mitä on käynnissä maan päällä, kun tämä tapahtuu meille taivaassa?

Tiedämme, ettemme ole maan päällä tuohon aikaan. Paavali sanoi sen kaksi kertaa ennen opetustaan 'vaivan ajan' yksityiskohdista (Jaakobin ahdistuksen aika).

1. Tess. 1: 10: ja odottamaan taivaasta hänen Poikaansa, jonka hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta.

1. Tess 5: 9: Sillä ei Jumala ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta.

jae 11: " Sen tähden lohduttakaa toisianne näillä sanoilla."

Paavali käsittelee sitten yksityiskohtaisesti viimeistä pasuunaa, josta puhumme ensi viikolla. Mutta nyt tämä: jos luet nettisivuja, jotka aiheuttavat sinulle jotakin muuta kuin lohdutusta

Herrassa, yksinkertaisesti LAKKAA KÄYMÄSTÄ NOILLA SIVUSTOILLA, lakkaa katsomasta noita videoita jne.

Viimeisen pasuunan sointihetkellä, mikä on meille suuri ilo, on maailmalle ahdistuksen aikaa, jolloin Jumala sijoittaa maailman kolmeen ryhmään: täysin vanhurskaat, täysin pahat, ja suurin ryhmä: välissä olevat (päättämättömät). Tämä hetki aloittaa 'Messiaan synnytystuskien ajan', joka tunnetaan myös Jaakobin ahdistuksen aikana, mikä johtaa Herran päivään. Raamatussa on noin 300 viittausta tähän ajankohtaan. (Jos joku kirjoittaa minulle englanniksi osoitteeseen cwowi@aol.com , lähetän luettelon noista Raamatun kohdista sähköpostilla, jos haluat tutkia niitä.)

Opetetaan, että koko maailma kulkee Jumalan editse pasuunansoiton juhlan aikana ja Jumala jakaa kaikki kolmeen kategoriaan: täysin vanhurskaksiin, täysin pahoihin ja välissä oleviin. ”Kaikki asiat tuomitaan rosh hashanana, ja ihmisten kohtalo sinetöidään jom kipurina, näin sanovat rabbi Meir, rabbi Judah... kaikki asiat tuomitaan rosh hashanana” Rosh haShanah 16b-17a & Tosefta Rosh haShanah 1: 13

Psalmi 27 luetaan joka päivä, minkä Midrash sanoo liittyvän vaivan aikaan tai Jer. 30:7 Jaakobin ahdistuksen aikaan: " Voi! Suuri on se päivä, ei ole sen kaltaista. Se on Jaakobille ahdistuksen aika, mutta hän (Jaakob eli Israel) on pelastuva siitä." Se on sitä, jota me kutsumme 'suureksi ahdistukseksi'. Myös Hesekiel 33: 1-7:ä luetaan usein. (Vartija muurilla varoittamassa.)

Psalm 27: 1. Herra on minun valkeuteni ja autuuteni: ketä minä pelkään! Herra on minun elämäni turva: ketä minä vapisen! 2. Kun pahat käyvät minun kimppuuni, syömään minun lihaani, niin he, minun ahdistajani ja vihamieheni, kompastuvat ja kaatuvat. 3. Vaikka sotajoukko asettuisi minua vastaan, ei minun sydämeni pelkäisi; vaikka sota nousisi minua vastaan, siinäkin minä olisin turvassa. 4. Yhtä minä rukoilen Herralta, sitä minä pyydän: että saisin asua Herran huoneessa kaiken elinaikani, katsella Herran suloisuutta ja tutkistella hänen temppelissänsä. 5. Sillä hän kätkee minut majaan pahana päivänä, hän suojaaa minua telttansa suojassa, korottaa minut kalliolle. 6. Niin kohoaa nyt minun pääni vihollisteni yli, jotka minua ympäröivät, ja minä uhraan riemu-uhreja hänen majassansa, Herralle minä veisaan ja soitan. 7. Herra, kuule minun ääneni, kun minä huudan, armahda minua ja vastaa minulle. 8. Minun sydämeni vetoaa sinun omaan sanaasi: "Etsikää minun kasvojani". Herra, minä etsin sinun kasvojasi. 9. Älä kätke minulta kasvojasi, älä työnnä vihassa pois palvelijaasi. Sinä olet minun apuni, älä minua jätä, älä minua hylkää, pelastukseni Jumala. 10. Vaikka minun isäni ja äitini minut hyljätkööt, niin Herra minut korjaa.

11. Neuvo, Herra, minulle tiesi ja johdata minua tasaista polkua minun vihamiesteni tähden. 12. Älä anna minua alttiiksi ahdistajaini vimhalle, sillä väärät todistajat nousevat minua vastaan ja puuskuvat väkivaltaa. 13. Mutta minä totisesti uskon näkeväni Herran hyvyyden elävien maassa. 14. Odota Herraa. Ole luja, ja vahva olkoon sinun sydämesi. Odota Herraa.

Ensi viikolla: tempauksen yksityiskohtien ymmärtäminen, antikristus paljastetaan, mitä 'pois lankeaminen' tarkoitti Paavalin aikana. Siihen sakka, siunauksin,

John Fenn

Rosh haShanah explained, Yom Kippur, Tabernacles #4

Rosh hashana selitettynä, jom kipur, lehtimajajuhla, osa 4

Hei kaikki,

"Siten messiaaninen toivo*, ylösnousemus ja sielun kuolemattomuus ovat kietoutuneet yhteen sofarin viestin kanssa." Niinpä tänään tulemme puhumaan tempauksen yksityiskohdista ja siitä, koska antikristus paljastuu. *The Authorized Daily Prayer Book by Hertz (suom. Auktorisoitu Hertzin päivittäinen rukouskirja s. 865)

Niinpä kuolleista nouseminen on ymmärretty vanhoista ajoista lähtien, ja pasuunansoiton juhla, joka alkaa uuden kuun aikaan, jolloin kuu on piilossa, on aina ollut sidoksissa ylösnousemukseen. Paavali kutsui uutta kuuta 'tulevaisten varjoksi' Kol. 2: 17:ssä. Nuo tulevaiset ovat sitä, mitä kutsumme tempaukseksi. 'Natzal' hepreaksi.

Lisäisin yhteyden siihen, että aurinko edustaa messiasta ja kuu uskovia, joiden on määrä hallita yötä kuten kuu, millä on pitkä traditio, kuten nähdään Malakia 4:2:ssa: "Mutta teille, jotka minun nimeäni pelkätte, on koittava vanhurskauden aurinko ja parantuminen (ylösnousemus) sen siipien alla, ja te käytte ulos ja hypitte kuin syöttövasikat." (loikitte ilosta)

Jotkut opettajat eivät ole ymmärtäneet, miksi siihen on kirjoitettu (englanniksi) aurinkoa tarkoittava sana Sun eikä poikaa tarkoittava sana son, mutta heti kun olet ymmärtänyt yllä olevan, siinä on järkeä. Kuu edustaa uskovia, jotka heijastavat auringon valoa ja tulevat olemaan kätkeytyjä häneen tulevan uuden kuun aikana. Paavali kirjoittaa tessalonikalaisille sen, mitä hän kirjoitti 1. Kor. 15:ssä, mutta lisäten joitakin yksityiskohtia, ja tästä kohdasta jatkamme.

1. Tess.4: 14-18

Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan. 15 Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemukseen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet. 16 Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasuunan kuuluessa (viimeinen pasuuna 1.Kor. 15 mukaisesti), ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin 17 sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa. 18 Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.

(sananen koskien '(pois)nukkunutta'. Tämä ei ole 'sielun unta', vaan sen sijaan maan näkökulmaa, kuten Jeesus käytti kuvaamaan Jairuksen kuollutta tytärtä Mk. 5:39:ssä. Paavali kertoi myös korinttilaisille, että ruumiista poissa oleminen merkitsee sitä, että on välittömästi läsnä Herran luona vahvistaen tämän ymmärtämyksen.)

Tämä on tarkalleen sitä mitä Paavali kertoi korinttilaisille 1. Kor. 45-52:ssa, että viimeinen pasuuna kuuluisi ja Kristuksessa kuolleet nousevat ensin ja sen jälkeen me, jotka olemme elossa, muutumme kohdataksemme heidät ja Hänet.

Minulla on kysymys, johon minulla ei ole vastausta: kuinka Hän antaa niille, jotka nyt ovat Hänen kanssaan, uuden ruumiin? Hän sanoi myös 'olla pois ruumiista on olla läsnä Herran luona' korinttilaisille, joten kuinka Herra antaa Kristuksessa kuolleilla fyysiset ja kirkastetut ruumiit? Jos jonkun ruumis on tomua, kerääntyykö kaikki tomu kaikilta ajoilta ja kaikista paikoista ja palaa muodostamaan elävän ruumiin joka se kerran oli ja joka sitten Jumalan voimasta muuntuu taivaallisesta materiaalista tehdyksi? Kuinka kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen? Ihmettelystä on meille arvoa, mutta kiistelystä arvoista se ei ole. Asia selviää kyllä ajallaan.

Heti seuraavassa luvussa, 1. Tess. 5:ssä, Paavali sanoo, että maailmalle se, että Jeesus ottaa meidät pois, tulee olemaan kuin varas yöllä: "Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät niin kuin varas..." jae 4

Pohdi tuota kielikuvaa

Varasta yöllä käytetään kuvaamaan maailman näkökulmaa tapahtumaan, jota kutsumme tempaukseksi. Varas yöllä menee jonkun kotiin, joka ei hänelle kuulu, varastamaan tavaroita, jotka eivät hänelle kuulu, yllätyshyökkäyksessä. Maailmalle Jeesus on tuo varas, joka tulee kotiin, joka ei kuulu Hänelle (tuo koti kuuluu, sillä ruumiimme ovat Pyhän Hengen koti) ja ottaen sen, mikä ei Hänelle kuulu (juridisesti meidät on ostettu tietystä hinnasta ja kuulumme Hänelle, joten viimeisenä päivänä Häntä ei voi juridisesti syyttää). Hän päättää jälleen siihen, että Jumala on vapauttanut meidät tulevasta vihasta, joten lohduttakaa toisianne näillä sanolla. Te ette ole unessa eikä Hän ole varas teille!

Paavalin ensimmäinen kirje tessalonikalaisille ei riittänyt

Joten Paavali käsitteli yksityiskohtaisemmin asiaa toisessa kirjeessään: 2. Tess. 2: 1-8

Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä, niin me pyydämme teitä, veljet, **2** ettette anna minkään hengen ettekä sanan ettekä minkään muka meidän lähettämämme kirjeen heti järkyttää itseänne, niin että menetätte mielenne maltin, ettekä anna niiden itseänne peljästyttää, ikään kuin Herran päivä jo olisi käsissä. **3** Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennen kuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi, 4 tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala. **5** Ettekö muista, että minä, kun vielä olin teidän tykönänne, sanoin tämän teille? **6** Ja nyt te tiedätte, mikä pidättää, niin että hän vasta ajallansa ilmestyy. **7** F Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jahka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää, 8 niin silloin ilmestyy tuo laitton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä:

Niille jotka eivät tunne rosh hashanaa eivätkä tuon ajan kulttuuria, tämä on hämmentävä kohta. Näin ollen he ottavat jakeen kolme 'luopumuksen' ja täydentävät sen luulonsa mukaan 'luopumukseksi uskosta', ja opettavat, että kristityt tulevat luopumaan uskosta suurin joukoin juuri ennen tempausta. Mutta siinä ei ole kieliopillisesti järkeä, sillä Paavali sanoo: "nyt tiedätte, mikä häntä (antikristusta) pidättää, kunnes hänet/se otetaan pois.

Jotenkin meidän on määrä uskoa, että uskosta luopuminen pidättää antikristusta paljastumasta. Siinä ei ole mitään järkeä, sillä me olemme itse asiassa maan suola, säilöntäaine. Katso mitä tahansa yhteiskuntaa kautta aikojen ja Jumalaan uskovat ovat olleet säilöntäaine, vapauden ja luovuuden lähde. Joten kuinka Jumalasta luopuminen estää antikristusta ilmestymästä? Ja kuinka uskosta pois lankeaminen olisi 'tieltä poistetuksi tulemista'? Siinä ei ole järkeä.

Oikea vastaus löytyy ilmauksesta 'pois lankeaminen' tai apostasia kreikaksi. Paavalin aikana (kuten Amplified Bible -Raamatun englanninnos alaviitteessä toteaa), ilmausta käytettiin tarkoittamaan juuri sitä mitä Paavali sanoi - lähtemistä, matkalle lähtemistä, näköpiiristä pois lankeamista, jota aluksi käytettiin kuvaamaan laivan purjeiden lankeamista pois näkyvistä horisontin taakse. Pois lankeamista, lähtöä.

Tässä käsityksessä on järkeä kieliopillisesti ja rosh hashanaana. Paavali ei, opetettuaan rosh hashanaata ja viimeistä pasuunaa korinttilaisille, kolossalaisille ja tessalonikalaisille, yhtäkkiä muuttanut mieltään. Hän sanoi: älkää antako pettää itseänne. Tuo päivä ei tule ennen kuin lähtö (matka, näkyvistä pois lankeaminen ts. tempaus) tulee, ja SEN JÄLKEEN kadotuksen ihminen voi paljastua... nyt te tiedätte, mikä häntä pidättää ilmestymästä niin, että hän voi tulla paljastetuksi oikeaan aikaan

sen jälkeen kuin hänet/se on viety pois. Ja hän/se (Kristuksen ruumis), joka pidättää, jatkaa niin tekemistä, kunnes hänet/se otetaan pois tieltä."

Niinpä voimme nähdä, että 1.Kor.15, Kol. 2:17, 1. ja 2. Tess. ovat kaikki johdonmukaisia viimeisen pasuunan opettamisessa.

Maskuliinisen pronominin 'hän' käyttäminen sinä, joka nyt pidättää, on joillekuille hämmentävää

Monet kristityt ovat tottuneempia siihen, että Kristuksen ruumiiseen viitataan Kristuksen morsiamena kuin maskuliiniseen muotoon Kristuksen ruumis. UT:ssä valtaosin käytetään maskuliinista muotoa 'hän'; Kristuksen ruumis. Paavali käyttää tätä ilmausta tavanomaisesti, joten ei pitäisi olla yllätys, että hän viittaa Kristuksen ruumiin tieltä poistamiseen maskuliinisella pronomimuodolla 'hän'. Kol. 2: 17; Ruumis on Kristuksen. Kol. 1: 24: "...Hänen ruumiinsa hyväksi, joka on seurakunta." Ef. 5:23: "Kristus on seurakunnan pää, hän, ruumiin vapahtaja." 1. Kor.12: 12: "Sillä niin kuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin."

Kysymys on; kuinka antikristus paljastuu? Daniel sanoi 9: 26-27:ssä, että nousee johtaja, joka tekee seitsenvuotisen rauhansopimuksen Israelin kanssa. Jeesus viittasi tähän Matt. 24: 15:ssa vahvistaen tuon käsityksen. Daniel kertoo meille, että keskivaiheilla tuota seitsemää vuotta tuo johtaja tulee istumaan temppeleissä, saa aikaan kaikkien uhrien lakkaamisen ja rikkoo sopimuksensa Israelin kanssa. Jeesus sanoi, että kun ne, jotka todistavat tuon tapahtuman, näkevät sen, he juoksevat ulos kaupungissa ja piiloutuvat, sillä sitten tulee suuri ahdinko, kunnes Hän palaa. (Matt.24: 15-20)

Tämän tuloksena jotkut tapaavat sanoa, että antikristus ei paljastu kuin vasta puolivälissä tuota seitsenvuotista sopimusta, siten tukien tempauksen tapahtumista puolivälissä vaivan aikaa. Mutta se on vastoin rosh hashanaa, minkä Jeesus ja kaikki Hänen ympärillään ymmärsivät. Todennäköisempi skenaario on se, että antikristus paljastuu, kuten Daniel totesi, kun hän tekee seitsenvuotisen sopimuksen Israelin kanssa. TUO on se asia, joka identifioi hänet, sopimuksentekijän. Hänen petoksensa tulee 3½ vuotta myöhemmin, mutta ne jotka ovat elossa, tietävät, kuka hän on. Tuo skenaario asettaa hänet johtoasemaan nousemiseen heti tempauksen jälkeen ahdingon ajan, Jaakobin seitsemän vuoden vaivan ajan, alussa.

Ensi viikolla vaihdetaan vaihdetta ja puhutaan jom kipurina käytettävistä kahdesta vuohesta, miksi se liittyy Jeesuksen paluuseen ja muuta. Siihen saakka siunauksin, John Fenn

Rosh haShanah explained, Yom Kippur, Tabernacles #5

Rosh hashana selitettynä, jom kipur, lehtimajajuhla, osa 5

Hei kaikki,

Varttuessani yksi veljistäni oli *syntipukki*, joka aina sai isämme vihastumisen kohdistumaan itseensä. Osittain siksi, että he olivat persoonallisuudeltaan niin samanlaisia, osittain niiden ongelmien vuoksi, joita hän oli työstämässä ja jotka hän purki veljeeni, joka näytti aina saavan kaikista isän antamista rangaistuksista pahimman. Mutta mistä sana 'syntipukki' tulee? Miksi sitä käytetään vielä tänäkin päivänä kuvaamaan ihmistä, johon rangaistus keskittyy?

Tästä se tulee

Lokakuussa 1536 englantilaismies William Tyndale telotettiin polttorviolle sidottuna, hänet kuristettiin kuoliaaksi ja sitten hänen ruumiinsa poltettiin. Kuningas Henrik VIII syytti häntä vääräoppisuuden rikoksesta - siitä, että tämä oli protestantti. Tuohon aikaan Raamatun kääntäminen englanniksi oli kuolemanrangaistuksen uhalla kielletty, joten Tyndalen 1530 yleisenglanniksi julkaisema Raamattu teki hänestä merkityn miehen. Mielenkiintoinen huomautus: Hänen 1530 Raamattunsa oli ensimmäinen englanninkielinen Raamattu, jossa Jumalasta käytettiin englanniksi nimeä 'Jehovah'.

Hänen rukouksensa kuoleman edellä oli, että Englannin kuninkaan silmät avautuisivat, ja alle kahta vuotta myöhemmin kuningas Henrik virallisti Englannin kirkolle 'Suuren Raamatun', joka suurelta osin oli Tyndalen Raamattu. On ironista, että noin 70 vuotta myöhemmin, kun 1611 julkaistiin kuningas Jaakon käännös (KJV), saatiin tietää, että ne 54 tutkijaa, jotka kirjoittivat KJV:n, olivat käyttäneet lähteenään runsaasti Tyndalen Raamattua. Ihmeellistä.

Mutta kuusi vuotta ennen kuolemaansa, v. 1530, Tyndalen Raamattu toi tähän päivään saakka säilyneen sanan englanninkieleen ja se on tämän aiheen kannalta merkityksellinen: syntipukki.

Alun perin sana kirjoitettiin englanniksi siten, että sen merkitys oli 'pakovuohi', mikä tuli heprean sanasta 'azazel' 3. Moos.16: 8:sta ja joka tarkoittaa 'pois lähtevä vuohi' tai 'synnit pois lähettäjä'. Matkan varrella englanninkielinen sana lyheni yhdellä kirjaimella ja tänään monissa toimistoissa, monissa perheissä, monissa sosiaaliryhmissä kaikki tietävät sen yhden henkilön, johon viha tai rangaistus kohdistuu - syntipukin.

Suuri sovituspäivä - jom kipur

Jeesuksen uhria ristillä edustavat kaksi vuolta suurena sovituspäivänä. Eivät karitsat, vaan vuohet. Olen puhunut siitä, kuinka jom kipur on esikuva Jeesuksen paluusta, ja se onkin. Siinä missä pääsiäinen (karitsa) ja Happamattoman leivän juhla keväällä esittävät yksityiskohtaisesti Hänen synnitöntä uhriaan ja syntiemme ohikulkemista, syksyinen jom kipurin paasto selostaa tarkasti synnin lopullisen lopun. Tämä on se kohta, missä jokainen ja kaikki tulee Jumalan luo tekemään tiliä elämästään. Hänen paluunsa hetki merkitsee ihmisen hallintavallan loppua ja Jumalan hallintavallan fyysistä ja kirjaimellista alkua maan päällä.

3.Moos.16: 11-14 esittää yksityiskohtaisesti, miten ylipappi uhraa sonnin omasta puolestaan ja sitten vie suitsuketta kaikkein pyhimpään, niin, että suitsukkeen savu* peitti armoistuimen - Jumalan läsnäolon paikan. Vielä 400 vuotta myöhemmin Daavid tunsu Jumalan 'Hänenä joka asuu *** kerubien välissä' - kultaisten kerubien ollessa liiton arkin, armoistuimen, päällä. *Ilm. 5: 8, suitsuke on 'pyhien rukoukset'. **2. Sam. 6: 2 (suomennokset tässä)

Sen jälkeen, kun papille oli annettu hänen syntinsä anteeksi, hän nyt kykeni olemaan kansan sijainen. Käytettiin kahta vuolta: syntiuhrivuolta ja erämaahan ajettavaa vuolta (syntipukkia). Kumpikin näistä ovat Jeesuksen ristintyön esikuvia, ja Hänen kaksoisluonteensa esikuva, kun Jumala tuli ihmiseksi.

“Sitten hän teurastakoon kansan syntiuhrikauriin ja viekään sen verta esiripun sisäpuolelle...näin hän toimittakoon pyhäkölle sovituksen israelilaisten saastaisuudesta ja heidän rikoksistaan, olivatpa heidän syntinsä minkälaiset tahansa...” 3.Moos. 16: 15-16

Huomaa tämä

Ajatus siitä, että Jumala vaati Pyhän tulevan puhdistetuksi verellä, näyttää olevan vieras monille kristityille. Päätellään, että taivas itse tarvitsi puhdistusta, että taivas tai Jumala olivat jotenkin saastuneita Hänen kansansa synneistä. Huomaa myös, että Jumala mainitsee kolme ongelmaa: saastaisuuden, synnit ja rikkomukset (rikokset).

Synti on vertikaalinen, pystysuora rikkominen Jumalaa vastaan, rikkomus on horisontaalinen, vaakasuora synti toista ihmistä vastaan (mikä on myös synti Jumalaa vastaan) ja saastaisuus on yleinen ihmiskunnan synnillisuus. Se liittyy ihmisen langenneeseen luontoon. Kuitenkin Pyhän, liiton arkin, täytyi saada uhratun syntiuhrivuohen veri pirkotetuksi päälleen tullakseen puhdistetuksi.

Jeesus ristillä on taivaan puhdistavan syntiuhrivuohen täyttymys, sillä luemme Hepr. 9: 23-24:sta:

“On siis välttämätöntä, että taivaallisten kuvat tällä tavalla (sonnien ja vuohien verellä) puhdistetaan, mutta että taivaalliset itse puhdistetaan paremmilla uhreilla kuin nämä. Sillä Kristus ei mennyt käsillä tehtyyn kaikkein pyhimpään, joka vain on sen oikean kuva, vaan itse taivaaseen, nyt ilmestyäkseen Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme...”

Jeesus oli siten 'syntiuhrivuohen' kirjaimellinen täyttymys siinä mielessä, että Hän vei uhrinsa taivaaseen esittääkseen itsensä Isälle. “Mutta Herra (Isä) näki hyväksi runnella häntä, lyödä hänet sairaudella. Jos sinä panet hänen sielunsa vikauhriksi..., ...Sielunsa vaivan tähden hän saa nähdä sen ja tulee ravituksi... hän...vanhurskauttaa monet, säilyttäen päällensä heidän pahat tekonsa... sillä hän antoi sielunsa alttiiksi

kuolemaan, ja hänet luettiin pahantekijäin joukkoon, hän kantoi monien synnit, ja hän rukoili pahantekijäin puolesta.” Jes. 53: 10-12

Samalla kun Jeesus täytti syntiuhrikuohden uhrin, Hän myös samanaikaisesti täytti syntipukin työn - ja sen tähden Jumala käski uhrattavan kaksi vuotta suurena sovituspäivänä - näyttääkseen Israelille sen Messiaan kaksoisluonteen ja sen, että ristintyö tultaisiin tekemään maan päällä, mutta hyväksyttävän taivaassa.

Syntipukki

Kun syntiuhripukki oli uhrattu, ylipappi käänsi huomionsa syntipukkiin - pakovuohoon. 3.Moos. 16: 20-22 sanoo, että Aaronin tuli laskea kätensä syntipukin päälle ja tunnustaa Israelin vääryydet, rikkomukset ja synnit “pannen ne vuohen päälle”, ja sitten lähettää vuohi pois erämaahan. Teksti sanoo: nuoren miehen viemänä erämaahan, jossa kukaan ei asu - tullakseen Herran yksityisesti käsittelemäksi.

Näemme tässä erämaakokemuksessa Jeesuksen, todellisen syntipukin, kun Hän huusi ääneen: “Jumalani! Jumalani! Miksi sinä minut hylkäsit ?!” ristillä. “...Mutta Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme...” Jes. 53: 6

Miksi vuohi eikä karitsa?

Vuohi merkitsee syntiä ja Jumalan suosion ulkopuolella olemista. Matt. 25: 31-32:ssa sanotaan, että kun Jeesus palaa, Hän tulee istumaan kirkkautensa valtaistuimella ja erottamaan kansat toisistaan niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista. Hän sanoi asettavansa lammaskansat oikealle puolelleen ja vuohikansa vasemmalle. Jae 34 sanoo, että Hän sanoo lammaskansoille, että tulkaa ja astukaa sisälle siihen valtakuntaan, joka on heille valmistettu maailman perustamisesta alkaen. Mutta vuohikansat Hän saa lähtemään luotaan.

Valitsemalla vuohen syntiuhriksi ja syntipukiksi Isä korostaa Kansan syntiä, kuolemaa rikkojana ristillä. Kyllä, hän oli pääsiäiskaritsa, joka kuoli kansansa puolesta. Kulki ohi heidän syntiensä. Mutta loppujen lopuksi Hän oli vuohi, synnin kantava uhri, joka sekä kuoli erämaassa Jumalan käden kautta yksityisesti ja samanaikaisesti täydellisenä Ihmisenä ilmestyen taivaaseen esittäen uhrinsa. Ihmeellistä armoa.

Ensi viikolla päätän maan olosuhteisiin lehtimajajuhlan aikana. Keskityn Hänen valtakuntansa pystyttämiseen ja Hänen tuhatvuotiseen hallitsemiseensa, mikä alkaa yllä olevalla kansojen erottelulla. Siihen saakka siunauksin,

John Fenn

Rosh haShanah explained, Yom Kippur, Tabernacles #6 Tabernacles and the 1000 year reign.

Rosh hashana selitettynä, jom kipur, lehtimajajuhla, osa 6 lehtimajajuhla ja tuhatvuotinen valtakunta

Hei kaikki,

Me kaikki tiedämme, että Matteus 24 koskee olosuhteita maan päällä Jeesuksen palatessa takaisin. Mutta Matteus 25 koskee niitä toimenpiteitä, joita Hän tulee tekemään tuona aikana.

Juuri Matt. 25: 31-46:ssa Jeesus sanoo, että palatessaan Hän istuu 'kirkkautensa valtaistuimella' ja jakaa kansat vanhurskaisiin ja epävanhurskaisiin. Se merkitsee, että maan päällä tulee olemaan ihmisiä, jotka säilyvät hengissä Harmagedonista ja näkevät Jeesuksen tulevan kuninkaaksi yli koko maan piirin ja panemaan täytäntöön Jumalan vanhurskauden maailmanlaajuisesti - ja jotkut eivät halua sitä.

Kuinka ihmiset reagoivat Hänen paluuseensa - tulossa maantieteellisiä muutoksia

Sakarja 14 antaa meille selvän kuvan tästä ajasta todeten jakeessa viisi: "Ja Herra, minun Jumalani, tulee; kaikki pyhät sinun kanssasi." (Etkö olekin iloinen, että pyhät tulevat Hänen KANSSAAN Hänen palatessaan - eivät kohtaa häntä ilmassa U-käännöksen tehdessään. Katso myös Ilm. 19: 6-14).

14:8-9: "Sinä päivänä elävät vedet virtaavat Jerusalemita: toiset puolet niistä Idänmerta (Kuollutta merta) kohti, toiset puolet Länsimerta (Välimerä) kohti. Herra on oleva koko maan kuningas."

Joel 3: 18 sanoo, että Herran huoneesta juoksee lähde. Tämä käy yksiin Hes. 47: 1-2:n kanssa, joka sanoo, että Lähde alkaa temppelistä ja virtaa Kuolleeseen mereen. Jakeet 8-12 kertovat meille, että niin paljon (makeaa) vettä virtaa Kuolleeseen mereen, että siitä tulee makean veden järvi ja vain suoalueet jäävät suolaisiksi. Sanotaan, että tulee kalastajia ja he heittävät verkkoja virtaa ja järveä pitkin ja pitkin virran rantoja kasvaa kaikenlaisia hedelmäpuita.

Muutama vuosi sitten juttelin erään suuresti kunnioitetun rabbin israelilaisen tyttären kanssa ja hän kertoi, että Israelissa varttuessaan hänelle kerrottiin, että Jerusalemin alla on suuri

vesivarasto Nooan tulvan ajoista lähtien. Hänelle kerrottiin, että kun Messias tulee, Hän vapauttaa tuon veden temppelistä ja se on tuon virtauksen lähde.

Sakarja 14: 10 sanoo, että tuolloin alue Gebasta Jerusalemin pohjoispuolelta (nykyajan Jeba, noin 5.5 mailia/9,9 km Jerusalemistä pohjoiseen) Rimmoniin (noin 70 mailia/112 km Jerusalemistä etelään) muuttuu jättiläismäiseksi tasaiseksi tasangoksi. Tuo jae hahmottelee Juudan kaukaisimman pohjoisen rajan ja eteläisen rajan, karkeasti ottaen Kuolleen meren keskikohdasta länteen - on valtava alue, joka muuttuu tasangoksi - mutta miksi?

Tästä syystä

Mahduttamaan kaikista maista tulevat miljoonat ihmiset, jotka tulevat Jerusalemiin käymään Kuninkaan luona. "Mutta kaikki niiden pakanakansain tähteet, jotka ovat hyökänneet Jerusalemiä vastaan, käyvät vuosi vuodelta sinne ylös kumartaen rukoilemaan kuningasta, Herraa Sebaotia, ja viettämään lehtimajanjuhlaa. Ja mitkä maan sukukunnista eivät käy ylös Jerusalemiin kumartaen rukoilemaan kuningasta, Herraa Sebaotia, niille ei tule sadetta. Ja jos egyptiläisten sukukunta ei käy eikä tule sinne ylös, ei tule sitä heillekään; vaan heitä on kohtaava se vitsaus, millä Herra rankaisee niitä pakanakansoja, jotka eivät tule sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa. Tämä on oleva egyptiläisten synnin palkka ja kaikkien niiden pakanakansojen synnin palkka, jotka eivät käy sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa." Sakarja 14: 16-19

Hän hallitsee rautaisella valtikalla. Mutta toisaalta... tuo on myös meitä varten. Paavali kertoi korinttilaisille 1. Kor. 6:3:ssa: "Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitä, emmekö sitten maallisia asioita?"

Sana tuomita tarkoittaa johtaa tai hallita, ei kuten meidän päivinämmme oikeudessa tuomita syylliseksi tai syyttömäksi, vaan sen sijaan hallituksen virkamiehenä, joka hallinnoi Jumalan valtakuntaa. Miksi tämä koskee meitä ja myös näitä ensimmäisen vuosisadan korinttilaisia? Koska Jumala tiesi, että Raamattu tulitisiin kirjoittamaan ja kokoamaan ja sen tähden tiesi myös, keitä se koskisi - niinpä meidät on sisällytetty tähän yhtä paljon kuin olemme Joh. 3:16:ssa tai missään muussa lupauksessa meidän Uudessa testamentissamme.

Hepr. 6:5 kutsuu Hengen lahjoja 'tulevan maailmanajan voimiksi'. Se tarkoittaa, että kirkastetuissa ruumiissamme meillä on kaikki Hengen lahjat virtaamassa sisälle, kun päätämme asioita, joissa tarvitaan viisautta joka ylittää Salomonin viisauden. Kuvittele

ratkaisevasi kiistoja naapureiden välillä, kun sinulla on Jumalan Henki antamassa tiedon ja viisauden sanoja. Ne, jotka rakastavat vanhurskautta, rakastavat sinua ja sitä - ne noilla on kapinallinen sydän, vihaavat maan päällä olevaa pakollista vanhurskautta.

Muinaisessa Israelissa lehtimajajuhla oli tunnettu myös elävien vetten juhlanä, suurelta osin johtuen näistä Raamatun kohdista, joissa puhuttiin veden virtaamisesta temppelistä, kun Messiaan valtakuntaa pystytettiin. Koko lehtimajajuhlaviikon ajan pidettiin päivittäinen seremonia.

Ryhmä pappeja meni kaupungista ulos hakemaan pajunoksia ja sitten rinta rinnan seisten samassa tahdissa astellen heilutti kulkiessaan oksia saaden aikaan tuulen, Hengen, äänen suunnatessaan temppelin alttaria kohti. Samanaikaisesti ylipapin avustaja kantoi hopeista vaasia, jossa oli viiniä ja ylipapilla oli kultainen vaasi, johon hän haki Siloamin altaalta vettä, jota kutsuttiin eläväksi vedeksi.

Ryhmät kohtasivat toisensa temppelissä olevien pappien asettaessa uhrieläimet alttarille, mitä seurasi ylipappi, joka vuodatti viiniä ja elävää vettä uhrin päälle, samalla kun muut papit asettivat pajunoksat teltaksi uhrin ylle suoden siten yhteen paikkaan ja aikaan Pyhän Hengen, uhrin, veden ja viinin - Hengen ja veren.

Sitten he lauloivat kaikkien ihmisten kokoontuessa Jes. 12: 2-3: "Katso, Jumala on minun pelastukseni (Jeshua); minä olen turvassa enkä pelkää, sillä Herra, Herra on minun väkevyyteni ja ylistysvirteni, hän tuli minulle pelastukseksi (Jeshua). Te saatte ilolla ammentaa vettä pelastuksen (Jeshua) lähteistä. "

Onko siis ihme, että sen jälkeen, kun on katsellut ja nähnyt sekä laulanut tätä kaikkea koko viikon ajan, Joh. 7: 37-8 sanoo Jeesuksesta: "Mutta juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus seisoi ja huusi ja sanoi: "Jos joku janoaa, niin tulkoon minun tyköni ja juokoon. Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niin kuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virrat..."

Tule pian, Herra Jeesus! Uusi aihe ensi viikolla. Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn